

96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-195/13)

(2013/C 207/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) și alții

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-196/13)

(2013/C 207/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Comunităților Europene la 26 aprilie 2007, în cauza C-135/05, în care s-a declarat că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4, 8 și 9 din Directiva 75/442/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE ⁽²⁾, al articolului 2 alineatul (1) din Directiva 91/689/CEE ⁽³⁾ a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase și al articolului 14 literele (a)-(c) din Directiva 1999/31/CE ⁽⁴⁾ a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeurii, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE;
- obligarea Republicii Italiene la plata, către Comisia Europeană, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 256 819,2 EUR pe zi, pentru întârzierea executării Hotărârii pronunțate în cauza C-135/05, începând din ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până în ziua în care Hotărârea pronunțată în cauza C-135/05 va fi executată;